

ESPLAIS LITERARIS

Fundat pel «Pomell de Joventut» AIRES DEL MONTSACOPA

no 11. 116.

Any III

OLOT, MARÇ DE 1923

Núm. 8

ELS POMELLS I LA IGLESIA

La simpatia de les autoritats eclesiàstiques i per als nobles ideals de la institució religiosa i patriòtica «Pomells de Joventut» se palesa en les següents ratlles que transcrivim amb gran exultació de l'ànima:

«Roma.—Pare Zacarías, Caputxí.—El Pare Sant, acceptant molt benevolament l'afectuosa protesta de devoció envers la Santa Seu d'aquesta simpàtica Associació Pomells, la agraeix i la beneeix, fent vots per el seu major desenrotlló en aventatge de la Relligió i de la Patria.—Card. Gasparri.,»

També el Cardenal de Tarragona, Eminentíssim Vidal i Barraquer, com en altre ocasió, ha manifestat, no fa gaires dies, la seva simpatia vers als Pomells i els ha donat la seva benedicció, que esperem serà penyora de fruits saborosos per Déu i per la Patria.

Suara també, amb ocasió de celebrar cinc Pomells olotins la festa del aniversari, l'Il·lm. Sr. Bisbe de Girona Dr. Llompart, enviava el següent telegrama:

«Pere Bretxa, president del Pomell «Tradició Catalana».—Diada aniversari, baixi nostra benedicció demunt Pomells olotins, adherits ensenyances Iglesia.—† Gabriel Bisbe.»

Afegeix's a aquestes benediccions la opinió d'una molt alta autoritat eclesiàstica de Catalunya, sobre la persecució de que son objecte els Pomells, i que suara ens retreia en Folch i Torres en la bellíssima carta als Pomells olotins, de la qual n'extreiem el fragment a que fem referència. Deia:

«Penseu que els Pomells més combatuts són per a nosaltres els més estimats i són molt sovint els que més treballen per la gloria de Déu i de la Patria. Certa oposició... hem de mirar-la com un fet providencial... Aquest mateix parer he tingut l'honor d'escoltar-lo, no fa molts dies, de llavis d'una molt alta autoritat eclesiàstica de Ca-